
МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

УДК 3.07:331.5.021–048.35:339.9

DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2021.2.14>

О. В. Боков

кандидат наук з державного управління, старший науковий співробітник,
доцент кафедри публічного управління та адміністрування
Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України

УДОСКОНАЛЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

У статті розглянуто питання формування та реалізації регіональної політики зайнятості населення в умовах проведення децентралізації системи державного управління та модернізації державної служби зайнятості; визначено проблемні питання, які потребують розв'язання з метою підвищення її результативності; акцентовано увагу на необхідності підвищення ролі та відповідальності місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування за формування та реалізацію регіональної політики зайнятості; зазначено про необхідність забезпечення взаємозв'язку державних та територіальних програм соціально-економічного розвитку органів місцевої влади з регіональними програмами зайнятості населення; визначено необхідність удосконалення системи управління виконавчими органами фонду на випадок безробіття на регіональному рівні в контексті проведення державної політики децентралізації; запропоновано впровадження на регіональному рівні децентралізованої моделі управління регіональною службою зайнятості на основі трипартизму із залученням представників органів місцевої влади та місцевого самоврядування, регіонального представництва роботодавців та профспілок, що сприятиме посиленню соціального діалогу на місцевому рівні, розширенню фінансових можливостей регіонального фонду зайнятості з метою підвищення ефективності реалізації активної політики зайнятості населення, а також надасть можливість місцевим органам влади проводити самостійну кадрову політику у сфері зайнятості населення, посилюючи їх відповідальність за прийняття управлінських рішень у цій сфері; зазначено, що впровадження нової моделі регіональної політики зайнятості потребує обговорення зі сторонами соціального діалогу, представниками науки та громадськістю з подальшими кроками щодо внесення відповідних змін до чинного законодавства у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Ключові слова: ринок праці, зайнятість населення, регіональна політика зайнятості, місцевий соціально-економічний розвиток, місцеве самоврядування, модель управління, децентралізація, державна служба зайнятості.

Постановка проблеми. В умовах проведення в Україні політики децентралізації основою соціально-економічного розвитку територіальних громад поступово стає їх самостійність у визначенні цілей та пріоритетів свого розвитку та зростання можливостей щодо фінансування заходів для їх реалізації, насамперед, за рахунок

залучених інвестицій і власних джерел. Саме тому соціально-економічна політика органів місцевого самоврядування має враховувати раціональне використання трудового потенціалу та місцевих ресурсів, максимально сприяння розвитку малого і середнього бізнесу. Вирішення цих завдань передбачає посилення ролі і відповідальності місцевих органів влади за

майбутнє території, необхідності пошуку нових інструментів щодо стимулювання соціально-економічного розвитку, зокрема об'єднання зусиль місцевого бізнесу, громадськості, самоврядування та держави.

Основними засадами реформ в Україні є вдосконалення державної політики зайнятості з урахуванням умов соціального-економічного розвитку регіонів. Важливо щоб паралельно із цим відбувався і процес вдосконалення механізмів державного регулювання зайнятості населення, забезпечення ефективного функціонування інституційної основи ринку праці – регіональних та базових центрів зайнятості, центрів професійно-технічної освіти та інших підсистем державної політики зайнятості. Водночас на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України проблемним питанням ще залишається невизначеність у напрямку децентралізації системи державного управління у сфері політики зайнятості населення. Органи місцевого самоврядування потребують підтримки певного рівня регіональної автономії та прийняття рішень, особливо в такому пріоритетному напрямі місцевої політики, як сфера зайнятості, від якої залежить рівень та якість життя членів територіальної громади. Тому регіональні та районні центри зайнятості повинні реагувати на місцеві потреби та розвиток територіальних громад, особливо у питаннях реалізації активних програм політики зайнятості на регіональних та локальних ринках праці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням питань, пов'язаних із формуванням та реалізацією державної політики у сфері зайнятості населення, проблематикою функціонування ринку праці, його змінами у процесі впливу глобалізаційних процесів на національну економіку, займалось багато видатних вітчизняних учених, таких як: С. Бандур, І. Гнибіденко, О. Грішнова, А. Колот, Е. Лібанова, Л. Лісогор, Ю. Маршавін, В. Міненко, І. Петрова, В. Скуратівський, В. Трощинський, В. Онікієнко, В. Федоренко та ін. Незважаючи на значні здобутки вчених у вивченні зазначеної проблематики, питання дослідження функціонування ринку праці, сфери зайнятості насе-

лення в сучасних соціально-економічних умовах розвитку країни потребує нових наукових розробок в напрямках підвищення ефективності державних механізмів регулювання зайнятості населення, посилення інституційної можливості місцевих органів влади, регіональних служб зайнятості в проведенні політики у сфері зайнятості населення, підвищенні її результативності. Актуальність цих питань посилюється в умовах проведення в Україні політики децентралізації.

Мета статті – визначити перспективні напрями розвитку регіональної системи управління політикою у сфері зайнятості населення в умовах децентралізації та розробити пропозиції, спрямовані на удосконалення механізмів її формування та реалізації на місцевих ринках праці.

Виклад основного матеріалу. Одна з важливих функцій держави полягає в тому, щоб забезпечити в механізмі зайнятості взаємоузгодженість адміністративних і економічних важелів, з використанням всіх можливостей державного сектора економіки та бізнесу у розв'язанні проблемних питань в сфері зайнятості населення. Функціонально їхня діяльність повинна змінюватись відповідно до сучасного стану соціально-економічного розвитку регіонів. Це також стосується і трансформації функцій регулювання зайнятості, яка повинна синхронізуватись зі структурними змінами в господарському комплексі регіонів, що пов'язано із зовнішнім та внутрішнім впливом на нього глобалізації, динамікою інноваційного регіонального розвитку, процесами децентралізації та вдосконаленням механізмів місцевого самоврядування, взаємодії територіальних органів влади з місцевими об'єднаннями профспілок та роботодавців стосовно формування та реалізації місцевої політики зайнятості.

Серед пріоритетних завдань у сфері зайнятості населення, які визначені в планах пріоритетних дій Уряду на 2017–2021 рр., слід виділити такі: проведення активної політики зайнятості; збільшення кількості працевлаштованих осіб на 200 тис. в рік; створення умов для зниження рівня неформальної зайнятості; підвищення рівня доходів працюючих громадян; сприяння сталому економічному

зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; підвищення професійного рівня та конкурентоспроможності вітчизняної робочої сили; підвищення ролі колективно-договірного регулювання соціально-трудова відносин; посилення захисту прав працівників та роботодавців; удосконалення механізму державного регулювання внутрішніх і зовнішніх міграційних переміщень робочої сили та ін. [1; 2]. Проте проблемним питанням ще залишається невизначеність у напрямку децентралізації системи державного управління у сфері політики зайнятості населення, які потребують вирішення.

Зазначене питання актуалізується через ключову роль територіальних громад у розв'язанні соціально-економічних проблем, враховуючи те, що саме на місцевому рівні кошти можуть витратитися з найбільшою ефективністю з урахуванням потреб громади та кожної родини. Тому в сучасних умовах соціально-економічного розвитку держави органи місцевого самоврядування потребують впровадження ефективної системи регіонального планування, підвищення своєї інституційної спроможності щодо розроблення, відбору проектів територіального розвитку. Децентралізація системи державного управління сприятиме створенню сучасної системи місцевого самоврядування та територіальної організації влади з урахуванням українських особливостей та традицій на основі європейських цінностей розвитку місцевої демократії, зокрема Хартії місцевого самоврядування. Основною метою проведення цієї реформи є забезпечення надання населенню високоякісних та доступних публічних послуг незалежно від місця проживання, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території [3].

Від ефективності функціонування регіональних і локальних ринків праці залежить ситуація у сфері зайнятості населення, соціально-економічний розвиток територіальних громад. Тому регіональна політика зайнятості в сучасних умовах розвитку держави потребує модернізації.

Окремою підсистемою в системі формування та реалізації державної політики

зайнятості є державна служба зайнятості України, яка є органом публічного права та централізованою системою державних установ, діяльність якої спрямовується та координується Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. Державна служба зайнятості України (станом на 01.01.2021) об'єднує 25 регіональних центрів зайнятості, 91 базовий центр зайнятості, 429 філій регіональних центрів зайнятості, Інститут підготовки кадрів Державної служби зайнятості України та 11 центрів професійно-технічної освіти. Водночас централізована модель служби зайнятості не відповідає сучасним потребам соціально-економічного розвитку місцевих територіальних громад, особливо в умовах проведення в державі політики децентралізації [4].

Тому важливо, на нашу думку, привести декілька аргументів на користь децентралізованої моделі управління політикою у сфері зайнятості населення. Серед них слід виділити такий важливий момент, як гнучкість таких її складових частин: бюджету, регіональних програм соціально-економічного розвитку, програм зайнятості, організації надання послуг, аутсорсингу (аутсорсинг служб зайнятості є одним із різновидів децентралізації державного управління), а головне – це гнучкість завдань та стратегічних цілей.

Проблемними питаннями в системі реалізації місцевої політики зайнятості населення є такі: регіональні служби зайнятості мають недостатньо повноважень у напрямках визначення завдань та пріоритетів у сфері зайнятості; несамотійність у проведенні кадрової політики у сфері зайнятості; обмеженість фінансових ресурсів у напрямках реалізації активної регіональної політики зайнятості; проблеми з адаптацією своїх програм та укладання договорів з постачальниками послуг у сфері зайнятості, що пов'язано з неможливістю самотійно та ефективно співпрацювати з іншими місцевими суб'єктами, які залучені до формування та реалізації регіональної політики зайнятості населення та ін.

Тому орієнтири ефективного територіального соціально-економічного розвитку мають бути закладені в сам механізм регіональної політики зайнятості, причому в

кожну її складову частину. Тільки за таких умов можна розраховувати на результативність управлінських рішень у сфері регіональної політики зайнятості населення. Важливою умовою вдосконалення механізмів державного регулювання регіональних ринків праці є забезпечення взаємоузгодженості соціальної політики із заходами податкової, інвестиційної та фінансово-кредитної політики. На цих засадах необхідно формувати програми соціально-економічного розвитку регіонів з урахуванням їх специфіки та організацію на цих засадах ефективної роботи органів місцевого самоврядування, яка спрямована на забезпечення продуктивної зайнятості населення. Важливо також акцентувати увагу на тому, що цільова спрямованість державного регулювання процесів обігу робочої сили у поєднанні з розвитком місцевих ініціатив з боку виконавчих органів місцевої влади та місцевого самоврядування, регіональних та базових центрів зайнятості сприятиме інноваційному розвитку регіональних та локальних ринків праці.

Виходячи із цього, основними економічними передумовами формування ефективних регіональних ринків праці мають стати: подальша децентралізація системи державного управління, в тому числі і системи управління державної служби зайнятості, яка сприятиме розвитку елементів самоорганізації території і тим самим розширюватиме спектр ринкових механізмів ефективного розвитку регіональних ринків праці; розробка стратегічних програм соціально-економічного розвитку регіонів, що мають враховувати широкий спектр інтересів працівників, роботодавців, профспілок та органів управління як основи взаємоузгодження різних напрямів регіональної політики та забезпечення прогресивних динамічних змін на ринку праці; забезпечення реальної економічної самостійності та самодостатності території, за якої значно розширюються фінансові можливості органів місцевого самоврядування щодо забезпечення ефективного розвитку ринку праці з орієнтацією на потреби територіальних громад [3].

У Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування

на випадок безробіття» від 02.03.2000 р. № 1533-III чітко визначено, що управління фондом соціального страхування на випадок безробіття здійснюється на паритетній основі державою, представниками застрахованих осіб і роботодавців. У даному випадку застосовується принцип соціального партнерства – принцип трипартизму, який можна визначити як участь усіх трьох суб'єктів виробничих відносин: роботодавців, найманих працівників і держави в особі уряду в усіх заходах, під час проведення яких зачіпаються інтереси кожного з суб'єктів. Принцип трипартизму має бути реалізований на чотирьох рівнях: державному (центральному), галузевому, регіональному і низовому (на підприємствах, в установах, організаціях). Обов'язковою умовою співробітництва на всіх рівнях є добровільність, рівноправність, відповідальність, самообмеження і взаємні поступки під час переговорів у рамках чинного законодавства та погоджених правил, а головним методом забезпечення згоди суб'єктів в ході переговорів є консенсус [5].

На регіональному рівні за реалізацію державної політики у сфері зайнятості населення відповідальними є місцеві органи виконавчої влади та місцевого самоврядування. Регіональний рівень державної служби зайнятості представлено обласними центрами зайнятості, а на місцевому рівні – базовими центрами зайнятості, які безпосередньо надають послуги у сфері зайнятості населення, до яких належать районні, міжрайонні, міські, районні у містах центри зайнятості. Згідно з нормами національного законодавства у сфері зайнятості населення в містах, районах та районах у містах можуть створюватись філії центрів зайнятості, які виконують відповідні функції, визначені регіональними чи базовими центрами зайнятості. В об'єднаних територіальних громадах можуть створюватись віддалені робочі місця працівників філій із метою забезпечення доступності послуг, які надаються державною службою зайнятості шукачам роботи [7].

Водночас на регіональному рівні існують проблемні питання, які пов'язані з обмеженням ресурсів у проведенні результативної політики зайнятості населення,

централізована модель управління політикою зайнятості не завжди враховує інтереси соціально-економічного розвитку регіонів та місцевих громад. Тому однією з важливих умов ефективного функціонування регіональних ринків праці у країні є підвищення інституційної спроможності органів місцевої влади та регіональних служб зайнятості у процесі формування та реалізації регіональної політики зайнятості.

Реалізація цієї мети потребує впровадження на державному рівні децентралізованої моделі управління регіональною службою зайнятості на основі трипартизму із залученням представників органів місцевої влади та місцевого самоврядування, регіонального представництва роботодавців та профспілок.

Із метою вирішення визначених проблемних питань в умовах модернізації державної політики зайнятості одним із важливих напрямів є удосконалення системи управління регіональною службою зайнятості, що дозволить, на нашу думку, таке:

- посилити роль органів місцевої влади у формуванні та реалізації регіональної політики зайнятості;

- змінити систему фінансування регіональних служб зайнятості, яка дозволить більш ефективно використовувати кошти соціального страхування на пріоритетні напрями розвитку регіональних та локальних ринків праці, сприяючи зростанню рівня зайнятості населення. Особливо це стосується такого проблемного питання, як обмеженість ресурсів на фінансування активної політики зайнятості в регіонах;

- акумулювати кошти системи соціального страхування, державного та місцевих бюджетів на соціально-економічний розвиток території, створення перспективних та інноваційних підприємств у регіоні, а й відповідно, сучасних робочих місць (слід визначити таке проблемне питання, як високий рівень безробіття в моно містах із неефективно функціонуючими підприємствами державної форми власності);

- посилити ефективність використання коштів системи соціального страхування на регіональному рівні, враховуючи повноту інформації органів місцевої влади щодо ситуації у сфері зайнятості населення на регіональних та локальних рин-

ках праці та їх зацікавленість у її покращенні;

- впровадити ефективну підсистему прогнозування регіональних і локальних ринків праці та розробляти місцеві програми зайнятості, враховуючи перспективні напрями соціально-економічного розвитку регіонів та місцевих громад;

- реально впливати на формування регіонального бюджету фонду соціального страхування та контролювати ефективність використання його коштів на місцеву політику зайнятості;

- забезпечити ефективний взаємозв'язок органів державної влади, місцевого самоврядування та служби зайнятості у прийнятті результативних управлінських рішень у сфері регіональної політики зайнятості;

- посилити місцевий соціальний діалог, залучаючи місцевих соціальних партнерів (роботодавців, профспілки) до реальної, а не формальної їх участі у формуванні та реалізації регіональної політики зайнятості;

- більш ефективно залучатись до розвитку та підтримки регіональної інфраструктури системи зайнятості (центри професійного навчання, профорієнтації та ін.);

- самостійно приймати кадрові рішення щодо призначення керівного складу регіональної служби зайнятості відповідно до їх професійної компетенції;

- сприятиме усуненню конфлікту інтересів у частині розвитку матеріально-технічної бази регіональної служби зайнятості, будівництва, фінансування напрямів політики зайнятості, враховуючи державний та місцевий контроль органами влади, місцевого самоврядування, місцевими соціальними партнерами та громадою щодо цільового використання коштів системи соціального страхування.

Окремо слід виділити таке проблемне питання, як забезпечення та розширення фінансових можливостей органів місцевої влади та місцевого самоврядування щодо забезпечення ефективного функціонування та розвиток регіональних і локальних ринків праці з орієнтацією на перспективний соціально-економічний розвиток територіальних громад та їхньої реальної економічної самостійності в проведеної регіональної політики зайнятості.

У цьому контексті доцільним, на нашу думку, є розподіл напрямів фінансування пасивної та активної політики зайнятості між різними рівнями управління системою соціального страхування.

Так, напрями активної політики зайнятості мають фінансуватись за рахунок коштів регіонального фонду соціального страхування на випадок безробіття та з бюджетів місцевих органів влади, а пасивної політики зайнятості – за рахунок коштів фонду соціального страхування державного рівня та державного бюджету (дотації в разі потреби, залежно від ситуації у сфері зайнятості на місцевому рівні).

Має бути також чітко прописаний алгоритм взаємодії між правліннями фонду соціального страхування на випадок безробіття різного рівня управління. Дуже важливо в цьому напрямі забезпечити розробку програм зайнятості на місцевому рівні з їх обґрунтованим, раціональним фінансуванням, взаємозв'язком із регіональними та місцевими програмами соціально-економічного розвитку, що сприятиме підвищенню спроможності та відповідальності органів місцевого самоврядування за проведення місцевої політики зайнятості населення, її результативність.

Окремо слід виділити такий напрям, як кадрова політика органів місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування у сфері зайнятості населення. Так, незважаючи на політику децентралізації, яка проводиться в Україні, необхідно окреслити деякі проблемні питання, які спостерігаються в цьому напрямі. Це пов'язано в першу чергу з деякими змінами у правовому полі щодо призначення керівників регіональних центрів зайнятості та їхніх заступників, а також директорів базових центрів зайнятості. Згідно з новим наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 16 грудня 2020 р. № 2663 «Про затвердження Положення про Державну службу зайнятості» регіональний центр зайнятості очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади Міністром розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України за поданням Державного центру зайнятості. Тобто, незважаючи на посилення ролі місцевих органів влади

в контексті сучасних політичних процесів децентралізації, регіональна виконавча влада та органи місцевого самоврядування відсторонені від вирішення кадрових питань у сфері політики зайнятості щодо погодження кандидатури директора регіонального центру зайнятості. Така ж правова норма стосується і кандидатур щодо призначення та звільнення директорів базових центрів зайнятості [6].

Із метою посилення ролі органів місцевої влади в питаннях формування та реалізації політики зайнятості, на нашу думку, доцільно визначити кандидатів на посади директорів регіональних та базових центрів зайнятості на місцевому рівні відповідно до професійних якостей претендентів та з представників місцевої територіальної громади, а погодження їхньої кандидатури покласти на Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України.

Під час впровадження запропонованої моделі політики зайнятості та утворення регіональних правлінь фонду соціального страхування на випадок безробіття кадрова політика у сфері зайнятості буде прийматися сторонами місцевого соціального діалогу та представниками-членами правління від органів місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Важливо акцентувати увагу на необхідності створення ефективної регіональної системи прогнозування місцевих ринків праці, що є базою для визначення обсягу коштів, необхідних для виконання активних програм зайнятості, а також надає можливості визначити пріоритети регіональної політики зайнятості на прогнозований період та розробити державні заходи, які спрямовані на запобігання масового безробіття та забезпечення соціальних гарантій громадян у сфері зайнятості. Це потребує створення на регіональному рівні науково-дослідних центрів прогнозування, які доцільно інтегрувати в єдиний інформаційний центр прогнозування національного ринку праці на державному рівні. Фінансування інституцій підсистеми прогнозування регіонального і місцевих ринків праці має бути покладено на регіональний фонд соціального страхування на випадок безробіття.

Важливо зазначити, що система прогнозування ринку праці в сучасних умовах соціально-економічного розвитку держави є необхідною умовою для формування інформаційної бази для прийняття узгоджених державно-управлінських рішень різними органами влади, що пов'язує моделі економічного розвитку, демографічні моделі, освітні моделі та міграційні процеси населення, які найбільше знаходяться в системі невизначеності. Прогнозування тенденцій розвитку національного ринку праці має бути основою для розроблення державної політики зайнятості, яка повинна сприяти збалансуванню попиту і пропозиції робочої сили з метою забезпечення сталого соціально-економічного розвитку держави, забезпечення її соціальної безпеки.

Таким чином, реалізація визначених пріоритетних напрямів у частині вдосконалення регіональної політики зайнятості дозволить підвищити її результативність, а також реально залучити до цього процесу органи місцевої виконавчої влади, місцевого самоврядування та представників соціального діалогу на місцевому рівні.

Висновки і пропозиції. Слід зазначити, що для практичного втілення нової моделі формування та реалізації державної політики зайнятості в Україні існує потреба в ретельному її обговоренні зі сторонами соціального діалогу, представниками науки та громадськістю. Наступними кроками має бути розроблення відповідного законопроекту щодо внесення відповідних змін до чинного законодавства у

сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Список використаної літератури:

1. Про затвердження середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року та плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 275-р від 3 квітня 2017 р. URL : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=249935442>.
2. Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2021 рік: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 березня 2021 р. № 276-р. URL : <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-planu-prioritetnih-dij-uryadu-na-2021-s240321>.
3. Боков О.В. Розвиток регіональних ринків праці в умовах децентралізації. Проблеми управління соціальним і гуманітарним розвитком: матеріали XI регіон. наук.-практ. конф. за міжнар. участю / за заг. ред. О.Б. Кіреєвої. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. С. 629–632.
4. Офіційний сайт Державної служби зайнятості України. URL : <https://www.dcz.gov.ua/>.
5. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття : Закон України від 02.03.2000 № 1533-III. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1533-14/>.
6. Про затвердження Положення про державну службу зайнятості : наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 16 грудня 2020 р. № 2663.
7. Про зайнятість населення : Закон України. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5067-17/page>.

Bokov A. Improvement of the regional employment policy of the population in the conditions of decentralization of the system of public administration in Ukraine

The article considers the issues of formation and implementation of the regional employment policy in the conditions of decentralization of the public administration system and modernization of the state employment service; identified issues that need to be addressed in order to increase its effectiveness; emphasis is placed on the need to increase the role and responsibility of local executive bodies and local self-government for the formation and implementation of regional employment policy; noted the need to ensure the relationship of state and territorial programs of socio-economic development of local authorities with regional employment programs; identified the need to improve the management system of the executive bodies of the fund in case of unemployment at the regional level in the context of the state policy of decentralization; proposed the introduction at the regional level of a decentralized model of management of the regional employment service on the basis of tripartism with the involvement of representatives of local authorities and local self-government, regional representation of employers and trade unions, which will strengthen social dialogue at the local level, expand the financial capacity

of the regional employment fund in order to increase the effectiveness of active employment policy, and will enable local authorities to pursue an independent personnel policy in the field of employment, strengthening their responsibility for making management decisions in this area; It is noted that the implementation of the new model of regional employment policy requires discussion with the parties to the social dialogue, science and the public with further steps to make appropriate changes to existing legislation in the field of compulsory state social insurance.

Key words: *labor market, employment, regional employment policy, local socio-economic development, local self-government, governance model, decentralization, public employment service.*